

8. Discurs Muriel Casals

22 DE DESEMBRE DE 2014

Bon vespre,

Excel·lentíssim alcalde de Barcelona
Honorable conseller de Cultura
Autoritats, Juntes d'Òmnium, socis i amics

Aquesta Nit celebrem les lletres; celebrem que tenim una literatura viva, admirable i admirada. De la que podem sentir-nos legítimament orgullosos. Orgull al que no son aliens els PH que ens han deixat aquest any: Albert Manent, Montserrat Abelló i Antoni Badia i Margarit. Ens agrada fer-ho aquí a Barcelona, al Liceu.

És una nit de celebració però, encara un any més, hem de convertir la festa en una reivindicació. Voldríem que la llengua i la literatura catalanes gaudissin d'una plenitud pròpia de qualsevol país normal, però lamentablement encara no és així.

Encara cal militància i un punt d'heroïcitat per escriure, editar, i vendre llibres en català. I també –i això encara és més trist- per ensenyar en la nostra llengua. Pensem en els atacs que rebem i pensem d'una manera molt especial en la molt dura realitat política al País Valencià i les Illes Balears.

Fa pocs dies des de les pàgines de “El Punt Avui” en Joan Francesc Mira ens proposava meditar a partir d’una pregunta:

“Perquè és ‘normal’ que el poder públic pagui el consum de cultura visual o de cultura auditiva (museus, auditoris, orquestres) però que no pagui el consum de cultura lectiva o literària”?

El nostre savi apuntava una resposta a partir de la distinció entre les pràctiques culturals col·lectives que es fan dins de temples (com el que felixment ocupem ara mateix) i la lectura que és una activitat que es practica individualment. Prometem seguir la meditació. Ho farem ben segur en el procés de construcció del nostre Estat.

La nostra cultura encara no té un Estat que la defensi i la promogui amb les eines de què disposen els Estats. Per sort, la cultura catalana us té a vosaltres: els mestres, els escriptors, els editors, els llibreters, els productors, els artistes, els poetes, els periodistes, els dramaturgs, els compositors, els gestors culturals... que recordeu dia a dia que les cultures són els pilars fonamentals de les nacions.

La cultura fa els ciutadans persones lliures. La cultura construeix la gènesi d’un país. La cultura és una estructura d’estat. Per tot això, la Festa d’avui és també una festa de reivindicació. Una reivindicació carregada de l’optimisme que ens procura constatar com hem avançat en el camí cap a la sobirania.

Som al final de l’any 2014, un any que havíem pensat especial i que efectivament ho ha estat! Esperem que encara acabarà millor!

Tot just fa un any, una gran majoria dels nostres representants al Parlament acordava una data i una pregunta.

Recollint l’anhel expressat de manera clara i repetida al carrer els nostres polítics ens proposaven anar a les urnes per expressar si volem que Catalunya sigui un estat independent.

Durant l’any ho hem dit i repetit de moltes formes sempre de manera creativa, alegre, combativa. Hem fet castells, ens hem manifestat fent una coreografia. Hem aconseguit que el món hagi vist la nostra senyera i hagi reconegut la nostra capacitat d’organització.

Hem vist a les reunions del PNDD una fotografia molt completa de la nostra societat en favor de l’ús de la democràcia per resoldre els dilemes polítics. Hem fet confiança a l’equip de professionals, i acadèmics que configuren el Consell Assessor per a la Transició Nacional; ells han preparat documents que expliciten els passos que cal fer.

El 9 de novembre vam fer realitat una part del nostre somni. Aquell dia passarà a la nostra història com el dia que els catalans varem exercir la sobirania. Varem anar a les urnes convocats pel president de la Generalitat, sense por d’exercir un dret fonamental com és la llibertat d’expressió. Aquell dia vam ser sobirans i ja no ens farem enrere.

Ara mateix, després d’aquest llarg camí, des d’Òmnium ens sentim perplexes, fins i tot preocupats. Pot ser que guardem tota aquesta feina en un calaix?

Només podem imaginar que el que varem començar junts ho acabarem junts. Hem de saber aprofitar l'extraordinari èxit del 9N i ho hem de fer abans de les eleccions municipals i del cicle electoral espanyol.

Tinguem ben present la força i la confiança en nosaltres mateixos que ens ha donat aquest èxit. Malgrat totes les dificultats, nosaltres vam anar a votar, vam dipositar una papereta amb la resposta que fins fa poc era un somni. Aquest somni és ara més a prop, malgrat les querelles contra el president Mas, la vicepresidenta Ortega i la consellera Rigau a qui vull expressar en nom d'Òmnium i dels seus 46.000 socis, el nostre suport. Malgrat el mal ús de la justícia per part de les autoritats del govern espanyol, farem realitat un somni i no permetrem que ens el malmetin.

No sabem si tot el que hem fet fins ara és el tram més difícil del camí, però certament no ha estat fàcil. Des de la societat civil hem treballat molt. I ho continuarem fent. I tant! Ho tornem a dir: Per la nostra part, estem disposats a fer tot el que calgui, per ajuntar esforços i unir voluntats. Tenim la força de desenes de milers de socis per fer-ho possible. Ara cal concloure aquesta etapa. I això és feina dels nostres representants.

Tenim davant el projecte més important que un poble pot tenir entre mans: aconseguir la seva independència. Volem la independència per dignitat, per radicalitat democràtica i per justícia social. No volem que torni a ser un somni, ara volem que es faci realitat.

Visca Catalunya

NITDE
SANTALLÚCIA
LA FESTA DE LES
LLETRES CATALANES